

gaver, ere alle i mere eller mindre l nnebe officielle Stillinger, og man har i Reglen ikke taget Hensyn dertil, lige saa lidt som til Bedkommendes Formuestilstand eller desl.; men man har taget Hensyn til, om den Virksomhed, den Bedkommende har udfoldet for Literatur eller Kunst, har været af den Betydning, at han fortjente denne Hæder fra Folkerepr sentations Side. Det er meget vigtigt, som den  erede Minister bemærkede, at Forslagene ikke antyde nogen Imødekommen imod Landstingets Stilling til Sp rsgmaalet, for saa vidt den gik ud paa, at det skulde være Ministeren personlig, som uddelte den Slags Hædersgaver uden Rigsdagens Billigelse, en Betragtning, der ikke nogeninde har været gjort gj ldebende under vort konstitutionelle Liv; men derimod turde Forslaget være en bestemt Imødekommen imod Landstinget, for saa vidt dets Stilling til Sagen ogsaa gaar ud paa at faae en større Bevilling til det nævnte Diemed. Da nu Finansudvalgets Flertal ønskede at vise Imødekommen i den Retning, og at vise, at det ikke var os om et gjøre at spare de Beløb, som vare blevne tilovers ved de omhandlede Digteres D d, maatte vi overveie, hvem der da maatte kunne træde i deres Sted, og vi fandt, at den Mand, hvem der først kunde være Tale om at tage i Betragtning, var den af os paa Forslaget under Nr. 28 nævnte, idet vi forudsatte som almindelig anerkjendt, at han har leveret Bidrag til den danske Literatur af et saadant Omfang og Betydning, at han fortjener den Hæder, som Forslaget tilsigter at yde ham. Jeg tilføjer gjerne, at jeg deler det Haab med det  erede Medlem for K benhavnns 5te Valgkreds; at den Anerkjendelse fra Folkerepræsentationen, der ligger i Forslagets Vedtagelse, maa kunne sætte den  erede Medborger i en saadan Rapport til hans Folk, ogsaa i Henseende til hans uafstridelige  ner som Digter, at en saadan Hædersgave senere kunde bære positive Frugter; men berom kunne vi selvfølgelig ikke udtales os nærmere. Vi hafore kun vor Forslag paa den almindelig anerkjendte Betydning for Litteraturen, som den h itbegavede Digter har havt. Jeg har blot maattet nævne dette, for at vise, hvilken Ranke der ligger til Grund for Forslaget; men jeg skal i Løvrigt ikke opholde mig derved, da det  neste Medlem, der har omtalt Forslaget, har sluttet sig til det paa en væsentlig anerkjendende Maade. — Inden jeg g r andre afsluttende Bem rninger, vilde jeg gjerne fremsætte et Resumé, gennem hvilket Finanslovsforslaget, saaledes som Folkethinget har affattet det, kan blive stillet i Sammenligning med tidligere Finanslove. Jeg antydede denne min Hensigt, da jeg indlebede Forhandlingen igaar, og jeg skal nu fremdrage en Del af de Resultater, hvortil jeg er kommen. Det er de Herrer vel bekendt, at det i de 5—6 Aar, den Side af Salen, hvortil jeg hører, har havt Flertal i Folkethinget og altsaa en væsentlig

Indflydelse paa Finanslovens Indhold og Bestaffenhed, stadigt har lydt fra vore Modstandere her og der, at vi vare knappe, at vi vilde knibe af paa det ene og det andet Punkt til Skade for Landets materielle og aandelige Udvikling. Vi vilde tr de op imod Kunst og Videnskab; vi vare kun Vandaler, og dersom vi fik Lov at raade, vilde det være vor Tendens at jævne Alt med til et elendigt Lavmaal, for at Andre, der kom efter os, kunde gaa endnu nedrigere. Dette er Lanken i de mange Angreb paa os for vor Behandling af Finansloven. Jeg har nu opstillet Resultaterne af Finanslovens Behandling for de 10 Aar, siden vi fik den nye Forsatning, og det er forekommet mig, at dette Aaar naturligt falder i to Afnit; det første Femaar, i hvilket de  erede Herrer ved Vinuernerne havde Flertallet i denne Sal, og det næste Femaar, da vi have havt Flertallet her. Jeg har da af Dovesbevillingerne uddraget Gjennemsnitsbel bene for ethvert af de to Femaar og stillet disse Beløb i Sammenligning dels med hinanden, dels med det Finanslovsforslag, som foreligger fra vor Side. Jeg skal nu fremdrage nogle enkelte af de mest fremtrædende Poster; de årige Specialia skal jeg lade ligge, dels fordi de ikke have nogen egentlig Indflydelse paa de Resultater, man kan uddrage af mit Resumé, dels ogsaa fordi min Fremstilling ellers vilde blive for udførlig i denne Aften. Der er nu først paa § 6 Udgiften til Drift af Postvæsenet. Det første Femaar har her givet en Gjennemsnitsudgift af 2,279,000 Kr., medens i det næste Femaar — det Lidsrum, i hvilket vi have havt Flertal her i Thinget — Gjennemsnitsudgiften til denne Branche af Statsstyrelsen har været 2,885,000 Kr., altsaa i Gjennemsnit noget over 600,000 Kr. større, og efter Folkethingets Finanslovsforslag er Bevillingen til denne Branche 3,483,000 Kr., eller 600,000 Kr. høiere end Gjennemsnitsbevillingen i det sidste Femaar, og saaledes 1,200,000 Kr. høiere end i det første Femaar. Det er denne Bevilling, som Landstinget og Ministeriet finde saa uantagelig, at de have fundet det nødvendigt at stille en Række Forslag til dens Forhøielse. — For Telegrafvæsenets Bedkommende er Gjennemsnitsudgiften i det første Femaar 334,000 Kr., og i det andet 531,000 Kr., medens Folkethingets Finanslovsforslag giver 674,000 Kr., altsaa atter en meget betydelig Forsøgelse af den tidligere Bevilling, men uagtet denne Imødekommen fra vor Side, er man endda ikke tilfreds. — Med Hensyn til vor Stilling til de vestindiske Der skal jeg nævne, at Rigsdagen i det første Femaar krævede af dem 105,000 Kr. I det andet Femaar ere vi gaaede ind paa for det ene Aars Bedkommende Intet at forlange; i de to følgende Aar have vi atter forlangt 105,000 Kr., men for de to atter derpaa følgende Aar have vi kun forlangt 25,000 Kr., samtidigt med at vi have tilstaaet Derne meget